
OŚMIORONAŚCIE (2) *nm*

ośmioronaście (2), [**ośmioranaście**].

Wszystkie o oraz e jasne; a pochylone; ośmioranaście z tekstu nie oznaczającego ą.

N ośmioronaście (2) [w składni rzędu (1), w składni zgody (1)].

Sł stp: ośmioronaście, ośmioronacie, osmioronacie; Cn, Linde brak.

Liczebnik zbiorowy; osiemnaście sztuk czegoś (2) : W każdym Lanie ma być ośmnaście prętów/ albo ośmioronaście ftáiánié GrzepGeom L2v; ośmioronaście ftáiań po pięćinaście miar/ vczynią wŕzytkich miar dwie ście y siedmdzieśiąt GrzepGeom L3; [W Luboniu u Jana Flaka 3 mendele owiec przez sześci, u Goski ośmioranaście owiec też w Luboniu, [...] suma tych owiec 7 mendeli i czworo. InwMieszcz 1574 nr 193].

Cf OŚMIOR, OŚMNAŚCIE

TG